
Κάλαντα πολιτικά
και πολὺ σημαντικά.

Ἄη Βασίλης ἔρχεται ἀπὸ τὴν Καισαρεία
καὶ ὅτῃ βουλή ἀκούεται μεγάλη φασαρία.

Βαστᾶ λιβάνι καὶ χαρτί, χαρτί καὶ καλαμάρι,
καὶ φέρνει γιὰ τοὺς βουλευτὰς γαϊδουρινὸ σαμάρι.

Βασίλη, πόθεν ἔρχεσαι μὲ ὄλη σου τὴν τρέλλα;
ἀπὸ τὴν Πόλι ἔρχομαι καὶ ὅτῃν κορφὴ κανέλα.

Κάτσε νὰ φᾶς, κάτσε νὰ πῆς, κάτσε νὰ τραγουδήσης,
κάτσε καὶ γιὰ τὸν Σπάρταλη τὴ λύρα νὰ κουρδίσης.

Κάτσε νὰ πῆς καὶ μερικὰ ἴστον Στήλμαν τὸν προδότη,
κάτσε νὰ πῆς καὶ μερικὰ ἴστον Τάκη τοῦ Βουλπιώτη.

Κάτσε νὰ φῶς, κάτσε νὰ πιῆς, καὶ τᾶκτι σου νὰ βγάλῃς
καὶ γιὰ τὸν Ντάη ἔπειτα καμπόσα νὰ μᾶς ψάλῃς.

Ἔλα νὰ δῆς τὸν ἄμωρο τὸν Θεοδωρῆ πῶς κλαίει
κι' ὁ Παππαμαχαλόπουλος τὰ κάλαντα τοῦ λέει.

Ἔλα ν' ἀκούσης κλάμματα, ἔλα ν' ἀκούσης γέλοια,
ἔλα ν' ἀκούσης ἴστη βουλή τὰ δώδεκα Βαγγέλια.

Ἔλα νὰ δῆς τοὺς ρήτορας, ποῦ λέν τὴ σκάφη σκάφη,
πῶς μὲ ξενύκτια ἔγιναν ἢ μούρας τῶν σὰν θειάφι.

Ἔλα ν' ἀκούς ἐξάψαλμο, ἔλα ν' ἀκούς σπαλιόραις,
καὶ τὸν καθένα νὰ μιλῇ τοῦλάχιστον τρεῖς ὥραις.

Ἄη Βασίλη πρόφθασε καὶ ἴστη βουλή κουρδίσου,
καὶ γελαστός ἀκούμπησε ἀπάνω ἴστο ραβδί σου.

Ἄη Βασιλῆς ἔρχεται, φωναῖς, φωτοχυσία,
καὶ τέλος πάντων ἔμπήκαμε εἰς τὴν Ἡμερησία.

Ἐλεύφαξε κι' ἠσύχασε κάθε κιοπέκ κιοπόγλους
καὶ τώρα γιὰ τὸν Σπάρταλη μιλεῖ ὁ Μπογιατζόγλους.

Ἄη Βασιλῆς ἔρχεται, ὄχλοβοή καὶ κρότος,
καὶ ὁ Τρικούπης κέρδισε καὶ ἦλθε πάλι σότος.

Ἄη Βασιλῆς ἔρχεται, κακό κι' ἀνεμοζάλη,
κι' ὁ Θεοδωράκης ἔχασε καὶ ἦλθε τέρτσος πάλι.

Ἄη Βασιλῆς ἔρχεται μὲ χίλια δροῦ τροπάρια
κι' ἀπάνω ἴστο ράβδάκι του φυτρόνουνε κλωνάρια.

Καὶ δροῦ πουλιὰ θρηνολογοῦν τοῦ Θεοδωρῆ τὴν μοῖρα
καὶ κλαῖνε οἱ ἀριστεροὶ μὲ τοῦ στραβοῦ τὴ λύρα.

Ἀρχιμηνιά κι' ἀρχιχροινιά κι' ἀρχὴ κακός μας χρόνος,
καὶ σ' ὄλους τοὺς ἀριστεροὺς μεγάλος βράζει πόνος.

Ἀρχιμηνιά κι' ἀρχιχροινιά, ἐπάνιασαν ἢ γλώσσαίς,
κι' ὁ Σπάρταλης ὀργήγορα θὰ πάρῃ τῆς τρακόσαις.

Ἀρχιμηνιά κι' ἀρχιχροινιά, χαρὰ τὸ κόμμα πῶχει!..
καὶ τρεῖς φοραὶς ἀλλοίμονο εἰς ὅσους εἶπαν ὄχι.

Ἀρχιμηνιά κι' ἀρχιχροινιά κι' ἀρχίστε ἀμανέ,
κι' εὐθύς τὸν μόσχον σφάξετε εἰς ὅσους εἶπαν ναί.

Ἀρχιμηνιά κι' ἀρχιχροινιά, χορταίνει τὸ συνάφι,
καὶ φεύγουν οἱ ἀριστεροὶ μὲ τὸ σικτιρ πιλάφι.

Ἀρχιμηνιά κι' ἀρχιχροινιά, χαρὰ εἰς τοὺς χορτάτους,
ὅπου γι' αὐτούς κι' ὁ Δήμαρχος θὰ κάμῃ ἀποπάτους.

Ἀρχιμηνιά κι' ἀρχιχροινιά, χρυσὴ ζωὴ καὶ κότα,
καὶ περισσεύματα σωστά θὰ βροῦμε σὰν τὰ πρῶτα.

Ἀρχιμηνιά κι' ἀρχιχροινιά καὶ Διαδόχου γάμοι
καὶ δὲν θὰ πᾶν τὰ ἔξοδα τοῦ Κεντρικοῦ χαράμι.

Ἀρχιμηνιά κι' ἀρχιχροινιά καὶ πλούτη ἴστην Ἑλλάδα
καὶ γιὰ τοὺς γάμους θὰ δοθῇ καὶ ἄλλη Μανωλάδα.

Ἀρχιμηνιά κι' ἀρχιχροινιά, χορεύετε καὶ τρώτε,
καὶ ὄλοι Μεγαλόσταυροι θὰ γίνετε ἱππῶται.

Ἀρχιμηνιά κι' ἀρχιχροινιά, σφουρίκταις καὶ ροκάναις,
καὶ ὄλαις τῆς Ἁγίας Σοφίας σημαίνουν ἢ καμπάναις.

Ἀρχιμηνιά κι' ἀρχιχροινιά, καθένας μας ἄς τρώγῃ,
καὶ φθάνουν οἱ Κοπρώνυμοι καὶ οἱ Παλαιολόγοι.

Ἀρχιμηνιά κι' ἀρχιχροινιά, κι' ἄς πάψῃ πιά τὸ κλάμμα,
κι' οἱ πρόγονοι μᾶς εὐλογοῦν κι' ὁ Σπάρταλης ἀντάμα.

Ἀρχιμηνιά κι' ἀρχιχροινιά, καὶ μᾶς φωνάζουν ὄλοι,
κι' οἱ Τοῦρκοι κι' οἱ ἰσχυλόφραγκοὶ «δρίστε μὲς ἴστην Πόλι.»

Ἀρχιμηνιά κι' ἀρχιχροινιά, γινῆκαν ὄλα νίλα,
καὶ μοναχὰ ὁ Θεοδωρῆς μυρίζει λαχανίλα.

Ἀρχιμηνιά κι' ἀρχιχροινιά, ἢ κοῦτρα μας ἀνάβει,
καὶ ψάλλομε τὰ κάλαντα μὲ χάρτινο καράβι.

Ἄη Βασιλῆς ἔρχεται, δευτέρα παρουσία,
κι' ἔμπήκαμε ἴστον Σπάρταλη καὶ ἴστην Ἡμερησία.

Ἄη Βασιλῆς ἔρχεται μὲ ξύλα καὶ μαγκούραις,
μὲ τύφλαις, μούντζοῖς, ἄσκελα καὶ τηγανζοῦ μουντζούραις.

Ἄη Βασιλῆς ἔρχεται κι' οἱ Σύμβουλοι τοῦ θρόνου
μουντζόνουν καὶ μουντζόνονται καὶ λένε «καὶ τοῦ χρόνου.»

Θὰ ἔβγῃ αὔριον πρωτὶ εἰς νέον μέγα σχῆμα
ἢ σοβαρὰ Ἐφημερίς τοῦ Ἀριστείδη Ρούκη,
κι' εὐχόμεθα καὶ εἰς αὐτὸν νὰ τὰ πηγαῖνῃ πρίμα
κι' εἰς ἐκλογὰς βουλευτικὰς νὰ ἔβγῃ μονοκοῦκι.

Ὁ Μηλιαράκης, κύριοι, ὁ καὶ βοτανικός,
ἴστο εἶδος του περίφημος καὶ δὴ μοναδικός,
ἔξέδωκε τὴν Γάταν του, περιεργὸν βιβλίον,
καὶ ἴστης Ἐστίας τὸ πωλοῦν τὸ βιβλιοπωλεῖον.
Ὡς δῶρον δὲ κατάλληλον διὰ τὸ νέον ἔτος
τὸ συνιστῶμεν ἴστα παιδιὰ καθὼς καὶ ἴστας κυρίας,
νὰ συλλαμβάνουν μὲ αὐτὴν τοὺς ποντικούς ἀνέτως
καὶ ν' ἀποφεύγουν οὕτω πῶς μεγάλας ἱστορίας.
Ὁ Μηλιαράκης νιάου νιὰρ φωνάζει ἴστην Ἐστίαν
κι' ὄλοι ὀμοῦν ἴστην Γάταν του μὲ τόσην ἀπληστίαν.